

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții, soluția pronunțată prin deciziile menționate și considerentele pe care aceasta se sprijină își mențin valabilitatea și în cauza de față.

22. Referitor la restul criticilor formulate de autoarea excepției, Curtea constată că acestea nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci probleme de aplicare a legii la cauză, revenind instanței investite cu judecarea acesteia competența de a le analiza și de a corecta eventualele erori de judecată, invocate de autoarea excepției.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Regia Națională a Pădurilor Romsilva — Direcția Silvică Suceava în Dosarul nr. 2.115/1/2020/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 septembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,

Raluca-Alexandra Buterez-Fășie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 776

din 16 decembrie 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate

a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (1³) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia-Eleonora Constantin.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. e), alin. (1¹) și (1³) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Alina Elena Dragnea, Laurențiu Ștefan Dragnea și Carmen Mihaela Dragnea în Dosarul nr. 21.204/299/2021 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.917D/2024.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției, Laurențiu Ștefan Dragnea, a solicitat, prin e-mail,

refacerea procedurii de citare și accesul la dosarul electronic și a menționat că se poate face conexarea tuturor dosarelor aflate pe rolul Curții Constituționale în care are calitatea de autor. Din verificările sistemului informatic a fost identificat Dosarul nr. 973D/2022, cu termen de judecată la data de 16 decembrie 2025, aflat la poziția numărul 32 din lista de ședință, însă cu obiect diferit. De asemenea, pe rolul Curții se află și Dosarul nr. 751D/2023, aflat în fază de raport, având ca obiect art. 8 alin. (1)-(3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă. Totodată, autoarea excepției, Carmen Mihaela Dragnea, a transmis, prin e-mail, o informare în care menționează că nu a avut acces la dosarul electronic al Curții Constituționale până la ora 24:00 și nu a putut să își pregătească apărarea. Magistratul-asistent menționează că, în data de 19 noiembrie 2025, grefierul-șef a transmis, prin e-mail, elementele necesare accesării dosarului electronic.

4. Curtea ia act de faptul că părțile au putut accesa dosarul electronic și cele trei dosare nu pot fi conexe, întrucât au obiect diferit.

5. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că notificarea de dare în plată a fost formulată în condițiile art. 4

din Legea nr. 77/2016 de către garantul ipotecar persoană fizică, debitor fiind o persoană juridică, așa încât excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. În acest sens, menționează deciziile Curții Constituționale nr. 540 din 24 octombrie 2024, nr. 807 din 7 decembrie 2017 și nr. 570 din 19 septembrie 2017.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Decizia civilă nr. 4.762 din 8 octombrie 2024, pronunțată în Dosarul nr. 21.204/299/2021, **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. e), alin. (11) și (13) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite**. Excepția a fost ridicată de Alina Elena Dragnea, Laurențiu Ștefan Dragnea și Carmen Mihaela Dragnea în calea de atac a apelului declarat împotriva unei sentințe civile prin care s-a constatat că notificarea de dare în plată nu îndeplinește condițiile de admisibilitate și s-a dispus repunerea părților în situația anterioară notificării, întrucât dispozițiile privind darea în plată nu sunt aplicabile, având în vedere că debitor în contractele de credit este o societate care nu este calificată ca fiind consumator.

7. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale ce impun condiția contractării creditului doar de către o persoană care are calitate de consumator apar ca neconstituționale, în măsura în care o notificare de dare în plată a imobilului ipotecat formulată, în condițiile art. 4 din Legea nr. 77/2016, de către un garant ipotecar persoană fizică, în situația în care împrumutatul, debitor principal al creditului, are calitatea de persoană juridică.

8. Se consideră că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale în măsura în care nu garantează aceleași drepturi creditorului și debitorului, existând o contradicție și un dezechilibru între articolele legii, aceasta neasigurând claritate, previzibilitate și predictibilitate, afectând atât drepturile creditorului, cât și pe cele ale debitorului și punând judecătorul în imposibilitatea de a lua o hotărâre corectă și dreaptă.

9. Se mai susține că dispozițiile legale criticate, contrar art. 16 din Constituție, instituie discriminări între persoana fizică titular al unui contract de credit și persoana fizică garant/proprietar al bunului imobil cu destinație de locuință cu care este garantat un contract de credit. Astfel, dacă persoana fizică titulară a unui contract de credit are la îndemână mijloace legale instituite în lumina normelor de protecție a consumatorului, nu există rațiuni pentru care aceleași mijloace să îi fie interzise garantului, care în lumina acelorași norme are și el calitatea de consumator, chiar dacă debitorul principal al contractului de credit este o persoană juridică.

10. Se menționează că atâta vreme cât un credit, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu un imobil având destinația de locuință, iar titularul acestui credit — persoană fizică — are opțiunea reechilibrării și continuării contractului de credit, aceași opțiune trebuie recunoscută și garantului persoană fizică, pentru asigurarea dreptului de a-și păstra locuința și implicit a dreptului fundamental la viața intimă, familială și privată.

11. Se apreciază că dispozițiile de lege criticate încalcă dreptul de proprietate al garantului ipotecar asupra bunului adus în garanție, prin lipsirea acestuia de posibilitatea renegocierii/adaptării acestuia și găsirii unei soluții pentru păstrarea bunului adus în garanție.

12. În susținerea criticilor formulate se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 432 din 17 iunie 2021 și jurisprudența Curții

de Justiție a Uniunii Europene, respectiv Hotărârea din 3 septembrie 2015, pronunțată în Cauza C-110/2014, *Horațiu Ovidiu Costea împotriva SC Volksbank România SA*, Ordonanța din 19 noiembrie 2015, pronunțată în Cauza C-74/2015, *Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău împotriva Băncii Comerciale Intesa Sanpaolo România SA și alții*, și Hotărârea din 10 septembrie 2014, pronunțată în Cauza C-34/13, *Monika Kušionová împotriva SMART Capital a.s.*

13. **Tribunalul București — Secția a VI-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât criticile formulate nu constituie încălcări ale dispozițiilor Constituției, în modalitatea invocată de autori.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit dispozitivului actului de sesizare, dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. e), alin. (11) și (13) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, cu modificările și completările ulterioare. Însă, analizând notele autorilor excepției depuse în motivarea criticilor formulate, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (13) din Legea nr. 77/2016, care au următorul cuprins: „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții: (...) e) este îndeplinită condiția privind impreviziunea.

(...)

(13) **Prezumțiile prevăzute la alin. (11) au caracter absolut. Creditorul care formulează contestație, conform art. 7, are obligația de a dovedi omisiunea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a notificării de dare în plată, prevăzute la alin. (1) lit. a)-d).**”

18. Curtea observă că dispozițiile de lege criticate fac referire la art. 4 alin. (11) din Legea nr. 77/2016, potrivit căruia: „**Reprezintă impreviziune: a) pe durata executării contractului de credit, cursul de schimb valutar, aplicabil în vederea cumpărării monedei creditului, înregistrează la data transmiterii notificării de dare în plată o creștere de peste 52,6% față de data încheierii contractului de credit. În vederea calculării procentului de 52,6% se va avea în vedere cursul publicat de Banca Națională a României la data transmiterii notificării de plată și cursul de schimb publicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de credit;**

b) pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă.”

19. Autorii excepției consideră că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată și art. 44 alin. (2) privind dreptul de proprietate privată.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 77/2016, *„Prezenta lege se aplică raporturilor juridice dintre consumatori și instituțiile de credit, instituțiile financiare nebancare sau cesionarii creanțelor deținute asupra consumatorilor”*. Conform art. 1 alin. (2) din același act normativ, noțiunea de consumator în înțelesul acestei legi nu este una autonomă, ci este cea prevăzută în art. 2 pct. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 208 din 28 martie 2007, potrivit căruia consumatorul este *„orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale”*, și în art. 2 alin. (1) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 543 din 3 august 2012, care stabilește că *„Prin consumator se înțelege orice persoană fizică sau grup de persoane fizice constituite în asociații, care, în temeiul unui contract care intră sub incidența prezentei legi, acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artizanale ori liberale”*.

21. Or, în prezenta cauză, din înscrisurile aflate la dosar, Curtea reține că între Banca Transilvania — S.A. și debitoarea DLC Telecom-Net — S.R.L., debitoare legal reprezentată de Dragnea Laurențiu-Ștefan, și garanții Dragnea Laurențiu-Ștefan și Dragnea Carmen-Mihaela s-au încheiat două contracte de credit, însoțite de contracte de ipotecă mobilă, și două contracte de fidejusiune.

22. În aceste condiții, Curtea observă că entitatea debitoare menționată nu este consumator în sensul Legii nr. 77/2016, ceea ce înseamnă că prevederile acesteia nu sunt aplicabile în privința raportului juridic astfel convenit.

23. Raportând aceste aspecte la condiția de admisibilitate referitoare la legătura cu soluționarea cauzei, Curtea reține că aceasta presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate,

condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 376 din 26 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 7 august 2015, paragraful 26, sau Decizia nr. 108 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 8 iunie 2017, paragraful 20).

24. Prin urmare, întrucât Legea nr. 77/2016 nu privește situația persoanelor juridice, rezultă că ea nu are nicio incidență cu privire la contractele de credit încheiate de acestea, indiferent că a fost constituită o garanție ipotecară de către garanți persoane fizice.

25. Având în vedere că, potrivit art. 29 alin. (1) teza finală din Legea nr. 47/1992, *„Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor (...) privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei (...)”*, dispozițiile de lege care formează obiect al excepției de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate este inadmisibilă. În același sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 570 din 19 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 17 ianuarie 2018, Decizia nr. 727 din 21 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 26 martie 2018, Decizia nr. 807 din 7 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 martie 2018, și Decizia nr. 25 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 22 august 2018.

26. Referitor la garanții persoane fizice, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că aceștia nu pot, la rândul lor, invoca dispozițiile Legii nr. 77/2016 atât timp cât contractul de credit a avut ca împrumutat o persoană juridică, invocarea prevederilor legii antereferite de către garanții ipotecari putând fi realizată doar dacă împrumutatul a fost o persoană fizică. Desigur, nimic nu împiedică împrumutatul persoană juridică/garantul ipotecar persoană fizică să invoce în mod direct impreviziunea bazată, în cazul de față, pe art. 1.271 din noul Cod civil (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 570 din 19 septembrie 2017, precitată, paragraful 23).

27. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (1³) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Alina Elena Dragnea, Laurențiu Ștefan Dragnea și Carmen Mihaela Dragnea în Dosarul nr. 21.204/299/2021 al Tribunalului București — Secția a VI-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a VI-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici